

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 516/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Ј., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 711/14 од 16.12.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 112/16 од 16.03.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 711/14 од 16.12.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 112/16 од 16.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 711/14 од 16.12.2015. године окривљени Ј.Ј. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од седам месеци, уз урачунавање временаведеног у притвору од 17.08.2013. до 13.09.2013. године, која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Окривљени је истом пресудом обавезан да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 112/16 од 16.03.2016. године обијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ј.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву К 711/14 од 16.12.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Ј.Ј., адвокат М.Р., поднео је захтев за заштиту законитости, због „повреда закона, члан 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку“, уз предлог Врховном касационом суду да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ј., адвоката М.Р., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује да је окривљени Ј.Ј. осуђен без и једног конкретног доказа; да оштећени Д.Ј. не терети окривљеног јер се користио правом да не сведочи, као и сведок Б.Ј.; да окривљени не признаје извршење кривичног дела и не зна на који начин је нанета повреда оштећеном Д.Ј., те да су првостепени и другостепени суд пресуде донели само на бази претпоставке запостављајући чињеницу да је нож критичном приликом држала у рукама сведок Б.Ј., чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није предвиђена као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца, те је о захтеву одлучено као у изреци одлуке.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.